

at anbefale Folkethingets Endring, naar Ordet „ethvert“ udgaaer, foreslaaes denne Endring i Haab om, at der saaledes er fundet en Redaction, som de forskjellige Meninger kunne forene sig om.

Udvalget skal i det Hele afholde sig fra at gaae ind paa de forskjellige Udtalelser, som det andet Things Udvalg har gjort i Betænkningen, ihvorvel Udvalget ikke kan tiltræde dem alle, f. Ex. den om en Conflict imellem Demstolene og den lovgivende Magt (Bet. Sp. 629—30). En Undtagelse herfra maa Udvalget dog gjøre med Hensyn til den Mening, der er fremsat i Antegning 11 til Justitsministeriet (Veret. Side 106—9) angaaende Indvirkningen af Bærebefoldningens Værdi paa Regnskabet, hvorom Udvalget maa udtale sig, forbi denne Anskuelse er af Vigtighed, hvor der er Spørgsmaal om, hvormeget Beløbet har været for Staten.

Statsrevisionen har nemlig i denne Antegning udtalt, at Oversørsler af Bærebefoldninger fra det ene Aar til det andet, naar de holdes inden Linien, nødvendigviis maae gjøre Regnskabets Resultater usikre, og har derfor udbedt sig Ministeriets Yttring om, hvorvidt der skulde være Noget til Hinder for, at de i de fremtidige Regnskaber føres ud i Linien. Uagtet Ministeriet har udtalt sig herimod, har Statsrevisionen fastholdt sin Anskuelse, og til den har Folkethingets Udvalg sluttet sig i sin Betænkning med den Yttring, at det deler den Anskuelse, at Forskjellen mellem Befoldningernes Værdi ved Aarets Begyndelse og dets Slutning bør optages som en Factor i Regnskabet.

Udvalget skal hertil bemærke, at der er to Slags Regnskaber; det ene, et Pengeregnskab, optager alle de Indtægter og Udgifter, som have fundet Sted i Aaret, og angiver, hvorfra Indtægterne have deres Oprindelse, og hvortil Pengene ere anvendte; det andet Slags er et Materialregnskab, som angiver Størrelsen af raa Producter, Varer, udestaaende Fordringer o. s. v. ved Aarets Begyndelse (omsat i rede Penge), viser, hvilke Forandringer disse Gjenstande ere undergaaede i Aarets Løb, og ender med Størrelsen af disse Værdier i Penge ved Aarets Slutning. Statsregnskabet er et Pengeregnskab, posteret efter Conti. For den, der driver en Handel, en Fabrik o. s. v., er et Materialregnskab ligesaa vigtigt som et Pengeregnskab, thi uden hiint kan han ikke bedømme, om han er gaaet frem eller tilbage i sin Værdi. Han sammenstiller derfor begge Regnskaber paa en Status, en Balance, eller hvad man nu vil kalde det, og Resultatet af begge Regnskaber giver ham den nødvendige Oplysning, men han kan ikke opføre i det ene Regnskab det, som hører ind i det andet. Statsinstitutter, som drive en Fabrik o. s. v., maae nødvendigviis opgjøre en saadan Sammenstilling ved Aarets Slutning*), og Statsrevisionen bør forlange en saadan med dertil fornødne Forklaringer, foruden Aarets Pengeregnskab. Vigtigheden heraf oplyses bedst med nogle Tal, hentede fra Statsrevisionens Arbejde, hvorved det maa erindres, at Straffeanstaltternes Fabrikvirksomhed kun er et Bidrag til Statens Udgifter for Fangerne, saa at der stedse maa være Tale om Statens Tilskud til selve Anstalterne. I Revisionens Beretning Side 105, Ant. 10, findes følgende Tabel:

	Bevilling.	Regnskab.	Mindre.
	Rd.	Rd. §.	Rd. §.
Indtægt	215,845.	209,580. 48	6,264. 48
Udgift	398,498.	350,968. 4 ¹ / ₂	47,529. 91 ¹ / ₂
Tilskud	182,653.	141,387. 52 ¹ / ₂	41,265. 43 ¹ / ₂

*) En Oversigt over den grønlandske Handels Activer og Passiver pr. 31te December 1862 findes i Statsbudgetregnskabet for 1862—63, Side 149—50, og Aarets Overskud angives der til 105,831 Rd. 1 §.